

ningen — som billigt er — sætter en Frist, inden hvilken Sagen skal bringes for Retten. Idet jeg saaledes ved dette Punkt ikke kan erklære mig imod at Thinget under denne Behandling billiger Uendningsforslagene, skal jeg dog bede Udvalget under 3die Behandling om at ville conferere med den ærede Inspecteur for det lærde Underviisningsvæsen, og om en anden Redaction. Jeg troer nemlig ikke, at Redactionen er aldeles heldig, jeg troer, at man snarere maatte sige, at, hvis en saadan Retsfag anlægges inden den bestemte Frist, stilles Lovens Udførelse i Beroe. Hvad de øvrige Forslag angaaer, maa jeg henholde mig til, hvad den forhenværende Cultusminister har anført; jeg finder det ogsaa noget betænkeligt strax at forhøje Bidraget fra 1,200 Rbd. til 2,000 Rbd., men paa den anden Side skal jeg ikke nægte, at Forholdet kan stille sig saaledes, naar Communen gaaer ind paa Sagen og begynder at ordne Skolens Forhold, at man senere kan finde det billigt at indrømme et større Bidrag, og jeg kan ikke troe, at den danske Rigsdag og Regjeringen, naar dette oplyses, skulde nægte at give et større Bidrag til Slagelse Communes Skolevæsen, da der dog fra den nedlagte Slagelse Skole vil overgaae meget betydelige Midler til det lærde Skolevæsen.

Ordføreren: Ja, efter det, der er ytret om det første Uendningsforslag, vil det vist ikke være fornødent for mig at opholde mig længe derved. Det er ikke det reale Spørgsmaal, der foreligger til Afgjørelse, da der ikke er nogen Strid derom, men det er kun Spørgsmaalet om, hvorvidt Slagelse Communalbestyrelse skal have Udgang til ad Rettens Bei at faae sit Retskrav bedømt, og jeg kan ikke aldeles forstaae den ærede 6te kjøbenhavnse Rigsdagsmand (Mourier), naar han urgerede saa stærkt, at Loven ikke vil kunne komme til nogen Anvendelse — [naturligvis med Hen-

syn til Slagelse — naar en saadan Bestemmelse, som Udvalget foreslaaer, kom ind i den. Det forekommer mig, — men maaskee grunder denne Opfattelse sig paa et mindre grundigt Kjenndskab til de juridiske Former, — at, naar Slagelse Skole vinder Ret til nogle af dens Midler og ikke til alle, saa vil Skolen komme igang med det Tilskud, den faaer, efterat Sagen er paadømt, og hvis den slet ikke vinder Ret til Noget, saa vil Loven træde i Kraft. Men jeg anseer dette for mindre væsentligt, efter hvad der er anført. Jeg kan ikke forstaae, hvorledes den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgkreds (Rovsing) kan betragte det som et historisk og politisk Spørgsmaal; det maa dog vistnok være en Sag, der er at afgjøre ad Rettens Bei, hvorvidt den Fundats, hvorpaa Betalingen af endeel af Slagelse Hospitals Indtægter til den lærde Skole er baseret, giver Byen noget Retskrav eller ikke. Heller ikke kan man med Føie udhæve det Farlige i et Uendningsforslag, fordi Ophævelsen af andre Skoler i andre Byer kunde give Anledning til lignende Krav; thi nærværende Tilfælde er vistnok aldeles enkeltstaaende, eller i ethvert Tilfælde er der ikke mange lignende, hvor Forholdene staae saa uklare som her, hvor nemlig Pengene, der udgaae fra en Anstalt i Communen, overføres til en anden Anstalt. Det forekommer mig overhovedet, at den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgkreds (Rovsing) aldeles gaaer bort fra Hovedstandpunktet i denne Sag, idet han nemlig undlader at betragte Slagelse Skoles særegne Stilling til Hospitalet; han seer derfor slet ikke engang hen til de Forhandlinger, der ere gaaede forud, og som have maattet styrke Communens Forventning om at beholde den lærde Skole, eller idetmindste om at erholde et ordentligt Tilskud til en anden Skole, der skulde være Erstatning derfor.